

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

Τα αστυνομικά και λοιπά κρατικά όργανα διαπράττουν τα εγκλήματα της Εσχάτης Προδοσίας με την παραβίαση του Συντάγματος και των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και της συμμετοχής σε Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας ενώ υποπίπτουν και σε ένα σωρό άλλες παραβάσεις του Πειθαρχικού Δικαίου του Αστυνομικού Προσωπικού

Στοιχεία που το αποδεικνύουν

Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας (Νόμος 3418/2005)

Πηγή

ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005

Άρθρο 1– Έννοιες, ορισμοί και πεδίο εφαρμογής του παρόντος

1. Ιατρική πράξη είναι εκείνη που έχει ως σκοπό τη με οποιαδήποτε επιστημονική μέθοδο πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία και αποκατάσταση της υγείας του ανθρώπου.
2. Ως ιατρικές πράξεις θεωρούνται και εκείνες οι οποίες έχουν ερευνητικό χαρακτήρα, εφόσον αποσκοπούν οπωσδήποτε στην ακριβέστερη διάγνωση, στην αποκατάσταση ή και τη βελτίωση της υγείας των ανθρώπων και στην προαγωγή της επιστήμης.
3. Στην έννοια της ιατρικής πράξης περιλαμβάνονται και η συνταγογράφηση, η εντολή για διενέργεια πάσης φύσεως παρακλινικών εξετάσεων, η έκδοση ιατρικών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων και η γενική συμβουλευτική υποστήριξη του ασθενή.

ΑΡΑ *ΚΑΙ η χρήση μάσκας αποτελεί ιατρική πράξη*

Σύνταγμα της Ελλάδος

Πηγή

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-5/>

Άρθρο 5 - Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

4. Απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε Έλληνα την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν. Τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων, όπως νόμος ορίζει.
5. Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας. Νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), ορίζει τα σχετικά με την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

Ερμηνευτική δήλωση: Στην απαγόρευση της παραγράφου 4 δεν περιλαμβάνεται η απαγόρευση της εξόδου με πράξη του εισαγγελέα, εξαιτίας ποινικής δίωξης, ούτε η λήψη μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, όπως νόμος ορίζει.

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Πηγή

https://www.echr.coe.int/documents/convention_ell.pdf

Άρθρο 5 - Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια

1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

α. εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

ε. εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ατόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικήν ασθένειαν, φρενοβλαβούς, αλκοολικού, τοξικομανούς ή αλήτου.

ΑΡΑ ΜΟΝΟ με δικαστική εντολή για το ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ άτομο μπορεί να εφαρμοστεί ο περιορισμός που αναφέρει το Σύνταγμα και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και εφόσον έχει ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ ότι αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Κάθε άλλη ενέργεια είναι αντισυνταγματική αφού άρει την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων (5Σ §5)

Σύμβαση Οβιέδο 1997 (Υπερσυνταγματική - νόμος 2619/1998)

Πηγή

ΦΕΚ 132 Α / 19-06-1998)

Άρθρο 2 - Το προβάδισμα του ανθρωπίνου όντος

Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρωπίνου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης.

Άρθρο 5 – Γενικός κανόνας

Επέμβαση σε θέματα υγείας μπορεί να υπάρξει μόνον αφού το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δώσει την ελεύθερη συναίνεσή του, κατόπιν προηγούμενης σχετικής ενημέρωσής του. Το πρόσωπο αυτό θα ενημερώνεται εκ των προτέρων καταλλήλως ως προς το σκοπό και τη φύση της επέμβασης, καθώς και ως προς τα επακόλουθα και κινδύνους που αυτή συνεπάγεται. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί ελεύθερα και οποτεδήποτε να ανακαλέσει τη συναίνεση του.

ΑΡΑ ΔΕΝ μπορεί να επιβληθεί ιατρική πράξη με τη δικαιολογία του κοινωνικού συμφέροντος χωρίς να υπάρχει ενημέρωση και κυρίως ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

Παγκόσμια Διακήρυξη για τη Βιοηθική και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

Πηγή

<http://portal.unesco.org/en/ev.php->

[URL_ID=31058&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html](http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=31058&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html)

Άρθρο 6 - Συναίνεση

3. Σε κατάλληλες περιπτώσεις έρευνας που διεξάγεται σε μια ομάδα ατόμων ή σε μια κοινότητα, μπορεί να ζητηθεί πρόσθετη συμφωνία των νομικών εκπροσώπων της συγκεκριμένης ομάδας ή κοινότητας. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει μια συλλογική κοινοτική συμφωνία ή η συγκατάθεση ενός ηγέτη της κοινότητας ή άλλης αρχής να αντικαταστήσει τη συγκατάθεση ενός ενημερωμένου ατόμου.

ΑΡΑ Ο καθένας αποφασίζει ΜΟΝΟ για τον εαυτό του και ΚΑΝΕΝΑΣ άλλος ΔΕΝ μπορεί να αποφασίσει για λογαριασμό άλλου, είτε είναι ηγέτης, είτε είναι άλλη αρχή.

ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI))

Πηγή

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014IP0206&from=EN>

4. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την CAT, ο όρος 'βασανιστήρια' σημαίνει οιαδήποτε πράξη με την οποία «προκαλείται σκοπίμως σε ένα πρόσωπο **σοβαρός πόνος ή ταλαιπωρία, σωματική ή ψυχική**, από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή με την αποδοχή του». Θεωρεί ωστόσο ότι καταστάσεις κατά τις οποίες πράξεις βασανισμού και άλλη σκληρή, απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία διαπράττονται με τη συμμετοχή φορέων εκτός κρατικών ή δημοσίων υπαλλήλων πρέπει επίσης να αντιμετωπίζονται μέσω μέτρων πολιτικής που ευνοούν την πρόληψη, τη λογοδοσία και την αποκατάσταση·

Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών)

Πηγή

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/www.asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/%CE%A3%CF%8D%CE%BC%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7%20%CE%97%CE%95%20%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%20%CF%84%CF%89%CE%BD%20%CE%92%CE%B1%CF%83%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AF%CF%89%CE%BD%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CF%89%CE%BD%20%CF%84%CF%81%CF%8C%CF%80%CF%89%CE%BD%20%CF%83%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%AE%CF%82%2C%20%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7%CF%82%20%CE%AE%20%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82.pdf>

Άρθρο 2.

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα για να προλαμβάνει πράξεις βασανιστηρίων σε κάθε εδαφική περιοχή που υπάγεται στη δικαιοδοσία του.
2. **Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση**, είτε αποτελεί κατάσταση πολέμου ή απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή κάθε άλλη κατάσταση ανάγκης, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.
3. Εντολή προϊσταμένου ή δημόσιας αρχής δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια

Άρθρο 4.

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε όλες οι πράξεις βασανιστηρίων να αποτελούν εγκλήματα σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο. Το ίδιο ισχύει για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή για κάθε πράξη οποιουδήποτε προσώπου που συνιστά συνέργεια ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.
2. Κάθε Κράτος Μέρος προβλέπει για τα εγκλήματα αυτά κατάλληλες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας αυτών των εγκλημάτων.

ΑΡΑ ΚΑΜΙΑ δικαιολογία (κατάσταση ανάγκης, εξαιρετική περίπτωση,...) δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί ιατρική πράξη (δηλαδή βασανιστήριο)

Σύνταγμα της Ελλάδας

Πηγή

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-7/>

Άρθρο 7: (Καμιά ποινή χωρίς νόμο, απαγόρευση βασανιστηρίων)

1. Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης.

2. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, όπως νόμος ορίζει.

Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019)

Πηγή

ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019

Άρθρο 137Α - Βασανιστήρια

1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

ΑΡΑ *Και η επιβολή χρήσης μάσκας αποτελεί βασανιστήριο και εγκληματική πράξη αφού επιβάλλεται δια του εκβιασμού, της τρομοκράτησης και της βίας. Συνεπώς ΔΕΝ είναι ΟΥΤΕ συζητήσιμη, ΟΥΤΕ διαπραγματεύσιμη, ΟΥΤΕ υφίσταται θέμα εξαιρέσεων και καταστρατηγήσεων του δικαιώματος στην ΠΛΗΡΗ ενημέρωση και στην απόλυτη ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ για λόγους είτε διαγνωστικούς, είτε για θεραπευτικούς, είτε για προληπτικούς.*

Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019)

Πηγή

ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019

Άρθρο 25 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

Άρθρο 32 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό

1. Η πράξη δεν καταλογίζεται σε εκείνον που την τελεί για να αποτρέψει παρόντα και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο, ο οποίος απειλεί χωρίς δική του υπαιτιότητα το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή οικείου του, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο από την πράξη είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε.

ΑΡΑ *Ακόμα κι ήταν νόμιμες οι κυβερνητικές αποφάσεις, η κατάσταση ανάγκης που θέτει τη ζωή σε κίνδυνο (παρενέργειες από τη χρήση μάσκας και τον εγκλεισμό) καθώς και την περιουσία με την καταστροφή της οικονομίας, ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ και νομιμοποιούν την αντίσταση σε αυτές*

Σύνταγμα της Ελλάδας

Πηγή

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-89/>

και <https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-95/>

Άρθρο 87: (Ανεξαρτησία των δικαστών)

2. Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους *(που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2 και 93Σ §4)* και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί **κατά κατάλυση του Συντάγματος**.

Άρθρο 93: (Διακρίσεις των Δικαστήριων)

4. Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

ΑΡΑ ΚΑΙ ΟΛΕΣ οι ΚΥΑ, οι διατάξεις, οι αποφάσεις και οι νόμοι που έχουν τεθεί μετά το 2010 που παραχωρήθηκε η Εθνική Κυριαρχία με το 1^ο Μνημόνιο και μετά το 2015 που τέθηκε η χώρα υπό ξένη κατοχή με το 3^ο Μνημόνιο είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ. Όποιο όργανο ή δημόσιος υπάλληλος τις εφαρμόζει και δεν αντιστέκεται με ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ όπως ορίζει το Σύνταγμα στο άρθρο 120, είναι συνεργός στην κατάλυση του πολιτεύματος δηλαδή συνεργός σε Εσχάτη Προδοσία.

Σύνταγμα της Ελλάδος

Πηγή

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-25/>

Άρθρο 25 - Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. **Όλα τα κρατικά όργανα** υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας

Κώδικας Δεοντολογίας του Αστυνομικού (Π.Δ. 254/2004)

Πηγή

ΦΕΚ 254 Α / 03-12-2004

Άρθρο 1. Γενικές υποχρεώσεις.

Ο αστυνομικός :

α. Υπηρετεί τον Ελληνικό Λαό και εκτελεί τα καθήκοντά του, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και οι νόμοι. (που πρέπει να συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

β. Υποχρεούται να σέβεται την αξία του ανθρώπου και να μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων του ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου.

γ. Ενεργεί πάντοτε με σκοπό την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και τη διαφύλαξη των νομίμων συμφερόντων των πολιτών.

Άρθρο 2. Συμπεριφορά κατά την αστυνομική δράση.

Ο αστυνομικός :

β. Εφαρμόζει το νόμο με κοινωνική ευαισθησία και ουδέποτε υπερβαίνει τα επιτρεπόμενα όρια της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχεται. Όταν επεμβαίνει υποχρεούται να δηλώνει την ιδιότητα, την ταυτότητα και την Υπηρεσία του.

γ. Εκτελεί τα καθήκοντά του με αμεροληψία, αντικειμενικότητα, διαφάνεια, σύνεση, αυτοκυριαρχία, σταθερότητα, αποφασιστικότητα και αξιοπρέπεια, προστατεύοντας, χωρίς διάκριση, όλους τους πολίτες από παράνομες σε βάρος τους πράξεις.

δ. Σέβεται το δικαίωμα στη ζωή και την προσωπική ασφάλεια κάθε ατόμου. **Δεν επιφέρει, δεν προκαλεί και δεν ανέχεται πράξεις βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και αναφέρει αρμοδίως κάθε παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.**

στ. Ενεργεί για τη διατήρηση και την αποκατάσταση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, με σκοπό τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων όλων των πολιτών και την απρόσκοπτη κοινωνική διαβίωση, την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και **την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος,** αποφεύγοντας συμπεριφορές που μπορεί να προκαλέσουν σύγκρουση και επιβάλλει μόνον τους κατά περίπτωση αναγκαίους και προβλεπόμενους από το νόμο περιορισμούς δικαιωμάτων.

Άρθρο 3. Συμπεριφορά κατά τη σύλληψη και κράτηση πολιτών.

Ο αστυνομικός :

β. Ενημερώνει αμέσως τον κρατούμενο για το λόγο της σύλληψης και κράτησής του, για τις εναντίον του κατηγορίες, τα δικαιώματά του και για τη διαδικασία που εφαρμόζεται στην περίπτωση του. Κρατούμενος που δεν κατανοεί την ομιλούμενη γλώσσα, ενημερώνεται σε γλώσσα που γνωρίζει με διερμηνέα ή με τον προσφορότερο τρόπο.

θ. **Αποτρέπει και καταγγέλλει άμεσα, κάθε πράξη που συνιστά βασανιστήριο ή άλλη μορφή απάνθρωπης, σκληρής ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, οποιαδήποτε μορφή βίας ή απειλή βίας, καθώς και κάθε δυσμενή ή διακριτική μεταχείριση σε βάρος κρατουμένου.**

Άρθρο 6. Ο αστυνομικός ως δημόσιος λειτουργός.

Ο αστυνομικός :

δ. Εκτελεί τις διαταγές των ανωτέρων του και ευθύνεται για τη μη εκτέλεση ή την πλημμελή εκτέλεσή τους. **Είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις ή παραλείψεις του και η εκτέλεση προδήλως παράνομων ή αντισυνταγματικών διαταγών δεν τον απαλλάσσει των ευθυνών του.**

Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019

Πηγή

ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019

Άρθρο 14 - Έννοια της αξιόποινης πράξης

1. Έγκλημα είναι πράξη άδικη και καταλογιστή **σε εκείνον που την τέλεσε,** η οποία τιμωρείται από τον νόμο.

2. Στις διατάξεις των ποινικών νόμων ο όρος «πράξη» περιλαμβάνει και τις παραλείψεις.

Άρθρο 15 - Έγκλημα που τελείται με παράλειψη

1. Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, **η μη αποτροπή του** τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να προβεί σε ενέργεια για την αποτροπή του αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση πηγάζει από νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια του υπαιτίου.

Προεδρικό Διάταγμα 120/2008

Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού.

Πηγή

ΦΕΚ 182 Α / 02-09-2008

Άρθρο: 2 - Γενικά περί πειθαρχίας

1. Με τον όρο πειθαρχία νοείται :

α) Η πιστή συμμόρφωση των αστυνομικών προς το Σύνταγμα και τους νόμους (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

ε) Η ευγενής συμπεριφορά των αστυνομικών προς τους πολίτες, καθώς και ο σεβασμός και η προστασία των δικαιωμάτων αυτών, που προβλέπονται από το Σύνταγμα και τους νόμους (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

4. Ο ανώτερος είναι υπεύθυνος για τις συνέπειες της διαταγής του ο δε κατώτερος υποχρεούται να εκτελεί με ακρίβεια τη διαταγή που έλαβε και είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση της και για τις συνέπειες της μη εκτέλεσής της. Ο κατώτερος δικαιούται να τύχει ακρόασης και να υποβάλει τα παράπονά του, αφού εκτελέσει τη διαταγή. Ο κατώτερος αν λάβει διαταγή την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει πριν την εκτελέσει ν' αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να την εκτελέσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η εκτέλεσή της όμως δεν καθιστά νόμιμη τη διαταγή αυτή.

6. Ο αστυνομικός είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις και παραλείψεις του.

Άρθρο: 4 - Έννοια πειθαρχικού παραπτώματος

1. Πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος με πράξη (ενέργεια ή παράλειψη).

2. Το υπηρεσιακό καθήκον προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αστυνομικό από τις διατάξεις του Συντάγματος, των νόμων (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), των κανονισμών του Σώματος, των διαταγών της Υπηρεσίας καθώς και από τη συμπεριφορά, που πρέπει να τηρεί ο αστυνομικός εντός και εκτός υπηρεσίας λόγω της ιδιότητάς του.

Άρθρο: 10 - Παραπτώματα που επισύρουν ποινή Απόταξης

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν την ποινή απόταξης, είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα:

α) Πράξεις που υποδηλώνουν έλλειψη πίστης, σεβασμού και αφοσίωσης στο Σύνταγμα και στο Δημοκρατικό Πολίτευμα της Χώρας.

β) Πράξεις που υπονομεύουν άμεσα ή έμμεσα την έννομη τάξη.

γ) Πράξεις που συνιστούν βασανιστήρια και άλλες προσβολές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας κατά την έννοια του άρθρου 137 Α του Π.Κ.

η) Η τέλεση ή η απόπειρα τέλεσης εγκλημάτων σε βαθμό κακουργήματος και η τέλεση ή απόπειρα τέλεσης των εγκλημάτων,

- ψευδορκίας (Άρθρο 224 Π.Κ.),

(δήλωση ότι από την μη χρήση μάσκας μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό προσώπων, χωρίς την παραμικρή ένδειξη ή το παραμικρό δεδομένο που να συνηγορεί σε αυτήν την θέση)

- ψευδούς καταμήνυσης (Άρθρο 229 Π.Κ.),

(παραπομπή στη δικαιοσύνη με κατηγορία του άρθρου 285 Π.Κ. χωρίς να υπάρχουν στοιχεία ότι υπάρχει ασθένεια)

- υπόθαλψης εγκληματία (Άρθρο 231 Π.Κ.),

(αυτούς που δίνουν τις αντισυνταγματικές εντολές ξεκινώντας από τους ανωτέρους τους)

- κατάχρησης εξουσίας (Άρθρο 239 Π.Κ.),
(δίωξη αθών για επιβολή αντισυνταγματικών μέτρων και χρήση βασανιστηρίων)
- παράβασης καθήκοντος (Άρθρο 259 Π.Κ.),
(βλάβη του κράτους από τη διάλυση της οικονομίας λόγω μέτρων και ψυχική και οικονομική ατομική ζημία των πολιτών)
- παράλειψης λύτρωσης από κίνδυνο ζωής (Άρθρο 307 Π.Κ.),
(έκθεση στον κίνδυνο από τη χρήση της μάσκας και στην επιδείνωση της ψυχικής υγείας)
- παράνομης κατακράτησης (Άρθρο 325 Π.Κ.),
(παραβίαση του άρθρου 6 του Συντάγματος αφού για τον περιορισμό της ελεύθερης κίνησης ΔΕΝ υπάρχει ΑΤΟΜΙΚΗ δικαστική απόφαση όπως το Σύνταγμα το άρθρο 5 ορίζει)
- παράνομης βίας (Άρθρο 330 Π. Κ.),
(απειλή με βάση παράνομη και αντισυνταγματική πράξη για βασανισμό και περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών και συνταγματικών δικαιωμάτων)
- συκοφαντικής δυσφήμισης (Άρθρο 363 Π.Κ.),
(διάδοση ψευδούς γεγονότος ότι ο τυχαίος πολίτης αποτελεί δημόσιο κίνδυνο χωρίς αυτό να προκύπτει από κάποια επιστημονικά στοιχεία)
- εκβίασης (Άρθρο 385 Π. Κ.),
(απειλή για χρήση μάσκας και περιορισμό των κινήσεων με αποτέλεσμα την επιδείνωση της ψυχικής κυρίως υγείας και της οικονομικής ζημίας για να μην αντιταχθεί στα αντισυνταγματικά μέτρα και χάσει την εύνοια της υπηρεσίας)
- απάτης (Άρθρο 386 Π.Κ.),
(με ψευδή στοιχεία και παντελή έλλειψη δεδομένων οδηγεί σε πράξεις που έχουν ως αποτέλεσμα την οικονομική ζημία των Ελλήνων και του ελληνικού δημοσίου όπου η οικονομική καταστροφή είναι της τάξεως των δισεκατομμυρίων)

ιβ) Η χαρακτηριστικά αναξιοπρεπής ή ανάξια για αστυνομικό συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας ή συμπεριφορά που μαρτυρεί διαφθορά χαρακτήρα.

ιγ) Η βαρεία παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος από πρόθεση,

ΑΡΑ *Όταν επιβάλλει αντισυνταγματικά βασανιστήρια με ταπεινωτική μεταχείριση και εκφοβισμό είναι ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ και η δικαιολογία «Εκτελούσα Εντολές» δεν τον απαλλάσσει όπως δεν απάλλαξε και τους Ναζί στη δίκη της Νυρεμβέργης. ΚΑΙ οποιοδήποτε άλλο όργανο βρίσκεται στην ομάδα του παραβάτη αστυνομικού θα τιμωρηθεί ως συνεργός, διότι ΔΕΝ απέτρεψε την εγκληματική ενέργεια βασανισμού και τρομοκρατίας και καταστράτηγησης των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων*

Άρθρο 7.- Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Καταστατικού, «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις όταν διαπράττεται ως μέρος ευρείας και συστηματικής επίθεσης που κατευθύνεται κατά οποιουδήποτε αμάχου πληθυσμού, εν γνώσει της επίθεσης:

β) Εξόντωση

ε) Φυλάκιση ή άλλη σοβαρή στέρηση της σωματικής ελευθερίας κατά παραβίαση βασικών κανόνων του διεθνούς δικαίου

στ) Βασανιστήρια

η) Δίωξη κατά οποιασδήποτε αναγνωρίσιμης ομάδας ή κοινότητας για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς ή λόγους φύλου, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 3, ή άλλους λόγους που αναγνωρίζονται παγκοσμίως ως ανεπίτρεπτοι κατά το διεθνές δίκαιο σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο ή οποιοδήποτε έγκλημα εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

κ) Άλλες απάνθρωπες πράξεις παρόμοιου χαρακτήρα οι οποίες με πρόθεση προκαλούν μεγάλο πόνο ή βαρεία σωματική βλάβη ή βαρεία βλάβη της διανοητικής ή σωματικής υγείας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

(β) Η «εξόντωση» περιλαμβάνει την με πρόθεση επιβολή συνθηκών ζωής, μεταξύ άλλων στέρηση πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, υπολογισμένων να επιφέρουν την καταστροφή μέρους του πληθυσμού

(ε) «Βασανιστήρια» σημαίνει την με πρόθεση πρόκληση έντονου πόνου ή δοκιμασίας, σωματικών ή ψυχικών επί προσώπου που τελεί υπό την κράτηση ή υπό τον έλεγχο του κατηγορουμένου. Τα βασανιστήρια δεν περιλαμβάνουν πόνο ή δοκιμασία που προκύπτει μόνον ή είναι σύμφυτος ή είναι δυνατόν να προκύψει από την επιβολή νόμιμων κυρώσεων

(ζ) «Δίωξη» σημαίνει την με πρόθεση και βαρείας μορφής στέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων σε αντίθεση προς το διεθνές δίκαιο εξ αιτίας της ταυτότητας της ομάδας ή κοινότητας

ΑΡΑ *Η συστηματική επιβολή ή απειλή επιβολής βασανιστηρίων, σωματικών ή ψυχικών, αλλαγής τρόπου ζωής, στέρησης της ελευθερίας, δίωξης των διαφωνούντων, και γενικά συστηματική παραβίαση των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποτελούν ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ και ως τέτοια θα δικαστούν*

Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (Νόμος 4620/2019)

Άρθρο 275 - Στα αυτόφωρα εγκλήματα

1. Προκειμένου για αυτόφωρα κακουργήματα και πλημμελήματα οι ανακριτικοί υπάλληλοι του άρθρου 31, καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο, έχουν υποχρέωση, ενώ οποιοσδήποτε πολίτης το δικαίωμα, να συλλάβουν το δράστη, τηρώντας τις διατάξεις του Συντάγματος και του άρθρου 279 του κώδικα για την άμεση προσαγωγή του στον εισαγγελέα.

ΑΡΑ *Αν ο αστυνομικός παραβιάζει το Σύνταγμα και πίπτει σε αυτόφωρα εγκλήματα, σε ΚΑΘΕ πολίτης νομιμοποιείται να τον συλλάβει και να τον οδηγήσει στον Εισαγγελέα/Αυτόφωρο για να δικαστεί επί τόπου (στην περίπτωση που αυτός αρνηθεί να ακολουθήσει τον πολίτη στα δικαστήρια)*